

Bilag B.**Love om Arbejdstid i andre Lande.**

I det følgende er gjort Rede for Lovgivningen om Arbejdstid i Danmarks Nabolande samt en Del af de vigtigste Industrilande. Kun for de nordiske Lande samt Tyskland og England har man forsøgt en nogenlunde fuldstændig Fremstilling af de gældende Regler (for England det fremsatte Lovforslag), idet en fuldstændig Fremstilling af samtlige Undtagelsesbestemmelser og de nøjagtige Begrænsninger i disse vilde blive alt for omfattende. Med Hensyn til Enkeltheder angaaende disse andre Landes Lovgivning kan henvises til Betænkning afgiven af det i Henhold til Forliget af 4. April 1922 af Dansk Arbejdsgiverforening og De samvirkende Fagforbund nedsatte Udvalg angaaende Arbejdstiden (udgivet af de to Organisationer hver for sig). Man har i nærværende Bilag lagt særlig Vægt paa den nyeste Udvikling i de omhandlede Lande. Foruden Oplysninger om Lovgivning har man desuden til Bedømmelse af Konkurrencespørgsmaalet givet Oplysninger om faktisk og overenskomstmæssig Arbejdstid, navnlig i England og Amerika, hvor Lovgivningen kun er af mindre Betydning.

I. Norge.

De nugældende Bestemmelser om Arbejdstid findes i Loven af 11. Juli 1919 om Forandringer i og Tillæg til Loven af 18. September 1915 om Arbejderbeskyttelse i industrielle Virksomheder, efter at der allerede ved sidstnævnte Lov var indført Regler om voksne Arbejders Arbejdstid (efter Loven af 1915 10 Timer dagligt og 54 Timer om Ugen).

Loven finder Anvendelse paa:

- I. 1. Fabrikker og de Haandværks- og andre industrielle Virksomheder, som drives fabrikmæssigt, eller ved hvilke der benyttes mekanisk Drivkraft eller Kedler med Damptryk, (dog undtagen Virksomheder, hvor der anvendes Motorer paa ikke over 1 HK.).
2. Stenbrud, Kalkbrud og Stenhuggerier, hvor der regelmæssigt beskæftiges mindst 5 Arbejdere.
3. Grubedrift m. v.
4. Virksomheder, hvor eksplosive Stoffer fremstilles eller anvendes fabrikmæssigt.
- II. 1. Haandværk og lignende industrielle Virksomheder, som beskæftiger mindst 5 Arbejdere paa fast Arbejdsplads eller andet Arbejdssted udenfor Arbejderens Hjem.
2. Isværker.
3. Forretninger, som beskæftiger Lager- og Pakhusarbejdere samt Arbejdere paa Oplagspladser, Dampskibsekspeditioner og lignende, for saa vidt disse Arbejdere angaar.
4. Bedrifter, der beskæftiger sig med Bygningsarbejder, og som regelmæssigt anvender mindst 5 Arbejdere, Vand, Gas- og Kloakerings- og Brolægningsarbejder, Anlæg af Veje, Jernbaner, Havne, Telegraf- og Telefonledninger og lignende.

Bedrifter, der beskæftiger sig med Bygningsarbejder, og som regelmæssigt anvender mindre end 5 Arbejdere, kan efter indhentet Erklæring fra Arbejdsraadet ved kgl. Anordning inddrages under Loven, ligesom det paa samme Maade kan bestemmes, hvorvidt de under Punkt II., 3. og 4. nævnte Virksomheder skal indgaa under Loven.

Ved Arbejde, der anses som særlig farligt for Arbejdernes Liv og Helbred eller særlig sundhedsfarligt eller anstrengende, kan der ved kgl. Anordning bl. a. fastsættes en kortere Maksimal-Arbejdstid end efter Loven iøvrigt gældende. Omvendt er undtaget fra Loven Hjemmearbejde og Virksomheder, der som kortvarige eller ubetydelige ikke kan lægges ind under en ordnet Drift.